

Nr 192.

Av herrar **Hermansson** och **Sundström** i Skövde, *angående tillgodoseende av behovet av allmänna samlingslokaler.*

År 1936 väcktes av herr Sundström m. fl. en motion (II: 118) angående tillgodoseendet av behovet av allmänna samlingslokaler. Vid motionens behandling i andra kammaren uppnåddes majoritet för bifall till densamma, dock med vissa inskränkningar, föreslagna i fjärde tillfälliga utskottets uttalande nr 1. Första kammaren avlog emellertid motionen.

Det kunde måhända av det öde, som sålunda drabbade framställningen, anses obefogat att återkomma med ärendet, om ej intresset bland allmänheten för uppslaget givit sig mångfaldiga uttryck. Sålunda ha en rad tidningar uppmärksammat motionen och givit uppslaget sin anslutning.

Alldeles särskild uppmärksamhet torde böra ägnas åt en sammankomst, till vilken Sveriges Socialdemokratiska Ungdomsförbund inbjudit och som hölls i Stockholm den 6 december 1936. I detta möte deltog förutom inbjudarna representanter för Landsorganisationen, Folketshusföreningarnas Centralorganisation, I. O. G. T., Nationaltemplarorden, Nykterhetsorden Verdandi och Jordbrukarnas Ungdomsförbund. Svenska Landsbygdens Ungdomsförbund hade anmält representant, som emellertid fått förhinder att närvara.

Efter ingående överläggningar antogo deltagarna i mötet följande uttalande:

»Varje riksorganisation för sig utsänder till underorganisationerna en uppmaning att i fråga om egna samlingslokaler tillmötesgå hyresframställningar från organisationer, anslutna till övriga här uppräknade rikssammanslutningar eller andra organisationer, som äro villiga att biträda denna överenskommelse.

Vid förhyrning av lokal skall hyresgästen iakttaga gällande ordningsföreskrifter. Den lokalhyrande organisationen bör givas rätt att inom ramen av dessa föreskrifter ge sammankomsten den karaktär, som vederbörande själv önskar, och bör detta gälla såväl enskilda som offentliga möten, kamratfester och samkväm.

Beträffande lokalhyran bör tillämpas samma grunder för samtliga av denna överenskommelse berörda organisationer, som icke direkt eller indirekt äro delägare i lokalen.

Underorganisationerna uppmanas att inleda underhandlingar med varandra för att undvika att av dem anordnade tillställningar hållas samtidigt, om detta kan medföra olämplig konkurrens.

Dessutom beslöt konferensen att instämma i de synpunkter och förslag angående statsmakternas och kommunernas medverkan för en lösning av de

politiska, ideella och fackliga organisationernas lokalproblem, som i en skrivelse till regeringen framförts av Sveriges socialdemokratiska ungdomsförbund, samt att statsmakternas medverkan i detta avseende jämväl bör gälla ekonomiskt stöd för redan befintliga byggnadsföretag, som äro i behov härav.»

Av detta uttalande framgår, att tiden nu torde vara mogen för en rationalisering och effektivisering av det nuvarande lokalbeståndets utnyttjande, en allmän uppräckning i fråga om lokalernas standard och slutligen nyanskaffning på den mångfald platser, där behov föreligga.

Det livliga intresse för lösandet av »ideernas bostadsfråga», som alltså på skiftande sätt kommit till uttryck, är emellertid ingen anledning för statsmakterna att helt överlämna saken åt de frivilliga krafternas initiativ. Självklart måste det enskilda, ur sann idealitet och offervilja spirande initiativet vara drivfjädern, om några bestående resultat på detta område skola kunna uppnås. Men lika uppenbart är också, att i ett mycket stort antal fall dessa krafter kämpa förgäves. Det torde därför vara obestriddigt, att ett väl avvägt stöd från det allmännas sida skulle vara ägnat att skänka just det första handtag, som är nödvändigt för att sätta ett företag på detta område i gång.

Att utöver vad som blivit anfört i motion II: 118 1936 ingå på en mera detaljerad framställning av denna fråga torde ej vara nödvändigt, varför vi under åberopande av vad ovan sålunda blivit anfört och med hänvisning till merberörda motion få hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning, huruvida och på vilket sätt stat och kommun må kunna medverka:

- 1) dels till förbättring av redan nu befintliga samlingslokaler, vilka äro i behov därav,
- 2) dels genom lån och subvention stimulera till uppförande av nya lokaler,
- 3) dels ock undersökning om ej under statens eller kommunernas medverkan uppförda samlingslokaler må kunna i ökad omfattning tagas i anspråk för de mångskiftande behov, som på detta område ständigt anmäla sig.

Stockholm den 20 januari 1937.

A. Hermansson.

Walter Sundström.